

Pro Malou Lenku

Jaromír Nohavica

Ami **D⁷**

1. Jak mi tak docházejí síly,

G **G/F#** **Emi**
já pod jazykem cítím síru,

Ami **D⁷** **G**

víru, ztrácím víru a to mě míchá,

Ami **D⁷**

minomety reflektorů střílí,

G **G/F#** **Emi**
jsem malým terčem na bitevním poli,

Ami **D⁷** **G**
kdekdo mě skolí a to mě bolí, u srdce píchá.

Ami **D⁷**

R: Rána jsou smutnější než večer,

G **G/F#** **Emi**
z rozbitého nosu krev mi teče,

Ami **D⁷** **G**
na čísle 56 109 nikdo to nebere,

Ami **D⁷**
rána jsou smutnější než večer,

G **G/F#** **Emi**
na hrachu klečet, klečet, klečet,

Ami **D⁷** **G**
opustil mě můj děd Vševěd a zas je úterek.

Ami **D⁷** **G** **G/F#** **Emi**
Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,

Ami **D⁷** **G**
dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny mi hrají:

Ami **D⁷** **G** **Emi** **Ami** **D⁷** **G** **Ami** **D⁷** **G** **Emi** **Ami** **D⁷** **G**
tú tú tú...

2. Jak říká kamarád Pepa:

„Co po mně chcete, slečno z první řady?

Vaše vnady mě nebaví a trošku baví,

sudička moje byla slepá,

když mi řekla to, co mi řekla,

píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.“

R: